

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: จันทร์ 7 มีนาคม 2565

ปีที่: 42

ฉบับที่: 14921

หน้า: 5(บน)

Col.Inch: 106.31

Ad Value: 95,679

PRValue (x3): 287,037

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: กวนน้ำให้ใส: ความหวังเรื่องรองเพิกถอน 'ค่าโง่ไฮโปเวลล์ 2 หมื่นล้าน'

ความหวังเรื่องรอง เพิกถอน 'ค่าโง่ไฮโปเวลล์ 2 หมื่นล้าน'

เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2565 ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

เป็นให้รับคำขอพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ไว้พิจารณา

นั่นก็คือ “คดีค่าโง่ไฮโปเวลล์”

1. มหาเทพค่าโง่ไฮโปเวลล์ เป็นผลพวงผ่านมาหลายรัฐบาล

ถ้ายอมจ่ายตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (ก่อนหน้านี้) โดยไม่พยายามต่อสู้คดีต่อ ยอดเงินน่าจะอยู่ที่ราวๆ 24,000 ล้านบาท (รวมดอกเบี้ย)

ถ้าคิดรวมดอกเบี้ยจนถึงปัจจุบัน น่าจะไม่ต่ำกว่า 3 หมื่นล้านบาท

2. “ไฮโปเวลล์” คือ โครงการระบบการขนส่งทางรถไฟยกระดับในกรุงเทพมหานคร

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ก.ย.2532 (รัฐบาลพลเอกชาติชาย) มีมติเห็นชอบในหลักการ ให้กระทรวงคมนาคมไปดำเนินการก่อสร้างทางรถไฟยกระดับ โดยให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนก่อสร้าง

เอกชนยื่นข้อเสนอรายเดียว คือ Hopewell Holdings Ltd.(Hong Kong) ของกอร์ดอน วู

การลงนามเกิดขึ้นในยุครัฐมนตรีคมนามคม ชื่อ นายมนตรี พงษ์พานิช เมื่อวันที่ 9 พ.ย. 2533 เป็นสัญญาร่วมทุนระหว่างการรถไฟแห่งประเทศไทย

(ร.ฟ.ท.) และเอกชน ซึ่งเป็นนักลงทุนต่างชาติ

แต่หลังจากนั้น โครงการสร้างไม่เสร็จ มีปัญหาเรื่องการส่งมอบพื้นที่ก่อน จะมีการบอกเลิกสัญญาอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 20 ม.ค.2541

สุดท้าย เอกชนฟ้องเรียกค่าเสียหาย (ร.ฟ.ท.ก็เรียกร้องค่าเสียหายโอกาส ด้วยเช่นกัน)

เมื่อวันที่ 22 เม.ย.2562 ศาลปกครองสูงสุดพิพากษา สั่งกระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.จ่ายค่าเสียหายให้ ไฮโปเวลล์ โฮลดิ้งส์ จำกัด จำนวน 11,888 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย 7.5% ต่อปี ภายใน 180 วัน

3. ในยุครัฐบาลปัจจุบัน ต้องชื่นชมนายกฯ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา และนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ได้วางนโยบาย ให้ต่อสู้คดีเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติอย่างถึงที่สุด (คนกำกับทีมทำงานโดยตรงคือ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นายนิติธร ลำเหลือ)

ครั้งนั้น รัฐมนตรีศักดิ์สยาม นำแถลงข้อพิรุณหลายประการที่หน่วยงานของรัฐไม่นำไปเป็นคู่ต่อสู้คดีในช่วงก่อนหน้า 9 ข้อ มีดังต่อไปนี้

“1.วันที่ 6 ต.ค.2532 รายละเอียดโครงการไม่ตรงตามมติกรม.

2. วันที่ 16 ต.ค.2532 การดำเนินงานของคณะกรรมการฯ รวดเร็วผิดปกติ และให้สิทธิประโยชน์มากกว่าตามหลักการที่เป็นมติ กรม.

3. วันที่ 15 ม.ค.2533 มีการแทรกแซงรายละเอียดโครงการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในขณะนั้น และคณะกรรมการฯ มีการเอื้อประโยชน์ให้ไฮโปเวลล์ฮ่องกง

4. วันที่ 31 พ.ค.2533 ไฮโปเวลล์ฮ่องกง เสนอเงื่อนไขไม่ตรงตามประกาศของคณะกรรมการฯ

5.วันที่ 6 ก.ค.2533 มีความผิดปกติในการร่างสัญญาสัมปทาน และการลงนามในสัญญาสัมปทาน

6. ส.ค.-พ.ย.2533 มีการเอื้อประโยชน์ในการจดทะเบียน จัดตั้งบริษัท

ไฮโปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด และหลีกเลี่ยงการใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 (ปว.281) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

7. เมื่อวันที่ 9 พ.ย.2533 การลงนามในสัญญาสัมปทานไม่เป็นไปตามมติ กรม.

8.วันที่ 4 ธ.ค.2533 มีการรายงานเท็จต่อ กรม.

และ 9. บริษัท ไฮโปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด ไม่มีสิทธิได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

ขณะนั้น รัฐมนตรีศักดิ์สยามยืนยันว่า ทั้ง 9 ข้อ เป็นข้อมูลใหม่ที่จะฟ้องต่อศาลให้สัญญาเดิมเป็นโมฆะ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องเสียเงินแผ่นดิน หรือค่าโง่ จำนวน 2.4 หมื่นล้านบาท โดยกระทรวงคมนาคม จะต่อสู้เรื่องนี้จนถึงที่สุด

จากนั้น กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.ได้มอบหมายให้นายนิติธร ลำเหลือ เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจยื่นหลักฐานใหม่ต่อศาลปกครองขอเรียกคดี โดยอ้างว่าพบว่าบริษัทไฮโปเวลล์ เป็นบริษัทต่างดาวจดทะเบียนไม่ถูกต้อง แต่ก็ถูกตีตกโดยศาลปกครองสูงสุดไม่รับคำฟ้อง ทำให้คดีถึงที่สุด

หลังจากนั้น กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.ได้ ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการฯ ได้ส่งคำร้องที่ขอให้วินิจฉัยว่า การที่ศาลปกครองสูงสุด นำมติที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดครั้งดังกล่าว ที่ไม่ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนกฎหมาย คือ ไม่ได้ส่งให้สภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ ไม่มีการ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้หรือไม่ รวมทั้งการกำหนดให้เริ่มนับอายุความคดีปกครองตั้งแต่วันที่ศาลปกครองเปิดทำการคือตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2544 ซึ่งผิดไปจาก พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 51 ที่บัญญัติว่าให้เริ่มนับระยะเวลาอายุความคดีปกครองตั้งแต่วันที่ “รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งเพิกถอนมติหรือการกระทำดังกล่าว

ในที่สุด ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๕/๒๕๖๓) ว่า มติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๕ วันพุธที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง เป็นการออกระเบียบตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ แต่มีได้ดำเนินการตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๕๗ วรรคสี่ อันส่งผลให้มติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวเป็นอันใช้บังคับมิได้มาตั้งแต่ต้น โดยคำวินิจฉัยดังกล่าวถือว่ามีผลเป็นเด็ดขาดและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กฤษฎีกา และหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องทั้งสอง (คือ กก. และ ร.ฟ.ท.) ได้ยื่นคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่ต่อศาลปกครองกลาง อ้างศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำขอพิจารณาคดีใหม่

กระทั่ง ๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งที่ ๘๑ - ๘๓/๒๕๖๕ (ซึ่งวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด) ให้กลับคำสั่งศาลปกครองกลาง โดยให้รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา

เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ก็จึงต้องงดการบังคับคดีจ่ายค่าโง่ไว้ก่อนด้วย

4. ครั้งนั้น “สารส้ม” ได้เคยเขียนถึงกรณีนี้เอาไว้ว่า (2 ธ.ค.2562 กวนน้ำให้ใส แนวหน้า)

“...กรณีศึกษาที่ฝ่ายรัฐบาลหนักกำลังต่อสู้กับค่าโง่มูลค่าหมื่นล้าน เคยมีบทเรียนความสำเร็จมาแล้ว คือ กรณีเพิกถอนค่าโง่โครงการบ่อน้ำบาดน้ำเสียคลองด่าน ซึ่งมีการสู้คดีอย่างเป็นระบบ เอาจริง จนกระทั่งติดตามยึดอายุคดีทรัพย์ และยื่นศาลปกครองร้องคดีใหม่สำเร็จในยุครัฐบาล คสช. โดยไม่ต้องใช้กฎหมายพิเศษใดๆ เลย

หากรัฐบาลปัจจุบัน โดยกระทรวงคมนาคม นำทีม แล้วต่อสู้คดีจนสำเร็จได้จริง ก็จะเป็นผลงานชิ้นโบแดง แต่นั่นจะต้องเอาจริงเอาจัง ทำงานต่อเนื่องมิใช่เพียงสร้างภาพการเมือง...”

ปัจจุบัน เมื่อเกิดผลสำเร็จอันสำคัญยิ่งยวด คือ การร้องขอให้ศาลได้พิจารณาคดีใหม่ จึงต้องขอชื่นชมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และขอขอบคุณแทนประเทศชาติและประชาชนมา ณ ที่นี้

สารส้ม